

קاشאך

אָסְקִים

הצרות ועוני של קASHAך. תמיד, כאשר הירח מלא אנגאך מבית בפנים העגולות שלו מלמעלה, ורואה מה קורה על הארץ. כר ראה גם את גורלו של קASHAך, והחליט לעזור לו. يوم אחד ירד אנגאך לכדור הארץ, בא לKASHAך כלבים ורטם אותם למזהמת, בא לKASHAך איש זר לגמרי ואמר לו לעלות למזהמת. קASHAך אمنם פחד, אבל פחד עוד יותר לא להישמע לאדם זר זה.

כשהגיעו למקום בו מונחים היי גושיaben גדולים עצר אנגאך את המזהמת.

"קASHAך, רד כאן"

קASHAך חשב שהזר רוצה להרע לו והשתהה.
"רד, אמרתי לך" אמר הזרשוב.

"ולא תרביץ לי?"

"לא, אין לך מה לפחד."

קASHAך קפץ מהמזהמת והאיש הוביל אותו אל גושיaben. שם אמר לו לשכב על אחד מהם ולהעמיד פנים כאילו הוא חותר.

הנער רעד מפחד, אבל עשה כפי שנאמר לו. אז אנגאך תפס שלוש קרני אור הירח, וכרך

קASHAך היה בחור עני ויתום. הוא הסתובב בכפר ואיש לא רצה לתת לו לאכול או להלין אותו בלילה. רק מדי פעם משפחה זו או אחרת ריחמה עליו והסכימה שיילו בפוזדור של האיגלו שלהם, המנירה הארוכה שומרה על החום בתוך האיגלו ובה גם ישנו הכלבים, כדי שלא יקפאו בלילה. ושם, יחד עם הכלבים יכול קASHAך גם לנגן עצמות שריאות האוכל. רק נערה אחת ריחמה עליו ונתנה לו מדי פעם דבר מה לאכול. היא נתנה לו גם סכין, כדי שיוכל לגדוד כל יותר שרימות בשר מהעצמות.

אבל קASHAך לא גדול, היה קטן וחלש כי לא אכל מספיק. לפעמים רק צעקו עליו ודחפו אותו הנה והנה.

הוא היה עלוב כל כך שאפילו אングאך עצמו, האיש של הירח, לא יכול היה להבטל על

סביב הנער.

"אם עכšíו אתה חזק יותר?" שאל.

"נדמה לי שאני קצת יותר חזק" ענה קאשאך.

"נסה להרים את גוש האבן זהה" אמר לו

האיש מהירח.

אבל קאשאך לא היה עוד די חזק כדי להזיז

את הסלעים.

ואז אסף אנגאך שש קרני אור הירח כמו חבל

עבה אחד וכרך סביב הנער.

"עכšíו אתה חזק?"

"נדמה לי שכן"

"از הרים את האבן."

קאשאך יכול היה לזריז קצת את גוש האבן

אבל לא היה לו די כוח, כדי להרים אותו.

ואז אסף אנגאך תשע קרני אור ירח לחבל

אחד וכרך סביב הנער.

"עכšíו אתה חזק?" שאל.

"כן, עכšíו אני ממש חזק" ענה קאשאך, ל千古

את הסלע והרים אותו לגובה כאילו היה זה

רק חתיכת חצץ קטנה.

"טוב" אמר איש מהירח והחזיר את קאשאך

אל הכפר שלו.

"מחר אשלח אליו שלושה דובים ואז תוכל

להראות לאנשים כמה אתה חזק." ואז

התישב אנטגאך על המזחלה שלו וחזר לירח.

لمחרת בכפר הופיעו שלושה דובים ענקיים.

הם נהמו והפיחו מואוד את כל האנשים.

אפילו הגברים החזקים ביותר לא העזו לעמוד

מולם. רק קאשאך נעמד בדרכם. "קאשאך

השתגע" קראו אנשי הכפר "הדובים יקרעו

אותו לחתיכות!"

אר הנער, שבמשר הלילה נעשה לבחור בריא

וחזק, הכה בדוב הראשון חזק כל כך שעצמות

הדוב חרקו.

כשנוי הדובים האחרים ראו זאת, הסתובו

וברחו מהר.

קאשאך הוביל את הדוב דרך הכפר ואמר

"הדוב הזה יתנקם באלה שזללו והציקו לי".

ואז אנשי הכפר הרעים ברחו מהר ולא חזרו

לעולם. נשארו רק אלה שריחמו על קאשאך,

וביניהם גם הנערה שננטנה לו את הסכין.

אותה לקח קאשאך לאישה.